

בס"ד כו' כסלו ה'תשפ"א
 הדלקת נרות - 16:18
 צאת השבת - 17:09
 רבנו תם - 17:40
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1037
 @ השבת "מברכין החדש"
 @ ר"ח **טבת** יחול ביום **רביעי** הבעל"ט.
 יחדשהו הקב"ה לשון ולשמוחה, לישועה ולחממה
 לפרנסה טובה לבשרות טובות, ולגשמים בעיתם, אכ"ר.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "דוני ושמי"
 (זכריה ב')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20:30
מלעיני הפרשה:

פרשת וישב

קורות יוסף בימי נעוריו: חלומות, קנאה ושנאה.
 ← מכירת יוסף.
 ← יעקב האמין כי חיה רעה טרפה את יוסף, וישב להתאבל עליו.
 ← קורות יהודה לאחר מכירת יוסף.
 ← קורות יוסף במצרים בבית פוטיפר.
 ← יוסף הצדיק עומד בניסיון גדול, יוסף בבית הסוהר.
 ← פגישת יוסף עם שר המשקים ושר האופים ופתרון חלומותיהם.

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו..."
 "אלה תולדות יעקב יוסף"... אומר האלשיך שבארץ מגורי אביו כשהיה עם כל האלופים וכן עם עשו הסתדר יעקב, והיה מצב של "וישב" ביישוב ושלווה, אבל כשבני לא היו באחדות זה ציער אותו יותר מכל, והתחיל מצב חדש של "אלה תולדות יעקב יוסף".

"אלה תולדות יעקב יוסף..."
 אפשר לרמוז בזה דרך בעבודת ה' שאם רוצה להגיע לדרגת צדיק וזה המכוון ליעקב, אז "יוסף" צריך להוסיף בעבודת ה'.

"ויאמר יהודה היה בעני"
 יש מפרשים שר"ת **"בצע"** ביקור צ'הרים ערב, שיהודה טען להם איזה טעם יהיה לנו בשלוש התפילות של כל יום שאנו מתפללים אם נהרוג את אחינו.

"היכל איננו ואני אנה אני בא"
 ימי הילדות הם הימים והשנים הכי מובחרים בחיי האדם כי מה שיכולים להשיג בשעה אחת בימי הילדות אי-אפשר להשיג לעת זקנה בכמה שנים, וזה שכתוב "היכל איננו" דהיינו שימי הילדות עברו לריק ולבטלה אזי "אנה אני בא", כי מה שיכולים לתקן בימי הילדות בשעה קלה, צריכים אח"כ לסבול עי"ז הרבה צער ויסורים.

"ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו"
 אחרי מכירת יוסף היה חשכות גדולה כמ"ש במדרש יעקב עסוק בשקו וראובן עסוק בשקו ויוסף עסוק בשקו והשבטים עסוקים במכירת יוסף, וראה יהודה שלא טוב ולכן "וירד יהודה" שהיה ירידה לצורך עליה כי אין מקום לייאוש ולקח דרך אחרת לעבודת השי"ת. (בית ישראל)

האם בניו של מתתיהו היו חלשים?
 "מסרת גיבורים ביד חלשים" שואל רבי לוי יצחק מברדיטשוב, מדוע מכונים בניו של מתתיהו חלשים? והלא התפרסמו עד מאוד כמעשי גבורותם המופלאות? אלא, שהחשמונאים בצדקתם הרבה לא סמכו על כוחם כלל, אלא, בטחו בה' ובחסדיו הרבים והאמינו כי ברצונו ימסור בידם את ממלכת יוון האדירה. וזו כוונת התפילה: "מסרת גיבורים" היוונים - הבוטחים בכוחם, 'ביד חלשים' החשמונאים, שאינם בוטחים בכוחם אלא רק בה'.

בחנוכה מדליקים 44 נרות עם השמש, וזה מרומז במלה "נחמד" נר חנוכה מ"ד נרות, ונחמד מרמז על כלל ישראל שהם נחמדים למעלה ונחמדים למטה.

רמז בפרשת וישב.
 יש בחנוכה 36 נרות ועל זה השמש, שכתוב "ויזרח לו השמש", "לו" בגימטריה 36, השמש" שעל זה השמש.

המילה "יון" מתחילה באות י' ואח"כ י' וממשיך י', יוצא שלפי הסדר האותיות נמשכים כלפי מטה, זה כמו בגשמיות שמה שיותר מקושרים לגשמיות יותר שפלים. לעומת זאת המילה "ישראל" מתחילה באות י' שהיא האות הקטנה ביותר ומסיים עם אות ל' שזה נמשך למעלה. מקושרים לעולם העליון.

בחנוכה נוהגים לומר אחר התפילה מזמור שיר חנוכה. ר"ת של מ'זמור שיר חנוכה, הם ר"ת מ'ילה ש'בת ח'ידש השלוש מצות שרצו היונים לבטל ח'יו. ר"ת של מ'זמור שיר ח'ינוכת ה'בית, הם: ש'מחה, וכן חמשה רמז לחמשה בני מתתיהו שנעשתה על ידם שמחה לכלל ישראל.

פינת הניבים והפתגמים

"אף על פי שיצא מוציא"
 בכל הברכות, חוץ מברכות הנהנין, אף מי שכבר יצא ידי חובתו יכול לברך כדי להוציא אחרים ידי חובתם. בטעם ההבדל שבין ברכות המצוות לברכות הנהנין, כתבו הראשונים, שהמצוות חובה הן על כל אדם, והואיל וכל ישראל ערבים זה לזה, הרי שהמברך כאילו הוא מחוייב בדבר; אבל ברכות הנהנין אף על פי שהחובה על הנהנה לברך, מכל מקום אין עליו חובה להנות כדי לברך, ולכן אין עליו ערבות בברכה זו והוא פטור ממנה, ואינו יכול להוציא את חברו שנהנה ומחוייב בה.

(רש"י ראש השנה כ"ט ע"א)

הסירו מכתול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הליכות חנוכה (המשך)

א - בכל יום משמונת ימי החנוכה גומרים את ההלכות בברכות לפנינו ואחריו.

ב - בשמונת ימי חנוכה קודם "שיר של יום", אין לומר: "השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן", אלא אומרים: "היום כך וכך בשבת", ומתחילים באמירת "שיר של יום". ויש נוהגים לומר אחר "שיר של יום", "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד".

ג - מנהג הספרדים ועדות המזרח שלא לומר פרק "במה מדליקין", בליל שבת חנוכה, מפני שבפרק זה נזכרים הפתילות והשמנים שאין מדליקין בהם נר שבת, ובחנוכה מותר להדליק בהם נר חנוכה. והאשכנזים נהגו לומר פרק "במה מדליקין" גם בליל שבת חנוכה.

ד - מותר לעשות מלאכה בימי חג החנוכה כמו בכל ימות השנה. ומכל מקום נוהגות הנשים שלא לעשות מלאכה בעוד שהנרות דולקות, דהיינו עד כחצי שעה לאחר הדלקת הנרות, ואין להקל להן.

ה - נוהגים להרבות בצדקה לעניים בימי החנוכה.

ו - בתפילות חג החנוכה צריך לומר "ועל הניסים" בהודאה קודם "ועל כולם". ואפילו בתפילת ערבית בלילה הראשון של חנוכה, קודם שהדליקו נרות חנוכה, אורים "ועל הניסים", ואפילו אם מתפללים ערבית מבעוד יום אחר פלג המנחה, אומרים "ועל הניסים" בתפילה.

ז - בברכת המזון בחג החנוכה צריך לומר "**ועל הניסים**" בהודאה, דהיינו קודם "ועל הכל", ואם שכח לאומר, אם נזכר קודם שאמר "ברוך אתה ה'" כדי לחתום "על הארץ ועל המזון", חוזר ואומר. ואפילו אמר "ברוך אתה", כל שלא הזכיר שם שמים בחתימה, חוזר. אבל אם אמר כבר "ברוך אתה ה'", לא יאמר "למדני חוקיך" ויחזור להזכיר "ועל הניסים", אלא ימשיך "על הארץ ועל המזון", ואינו חוזר. וטוב שיאמר "ועל הניסים" באמצע "הרחמן", דהיינו שיאמר: "הרחמן הוא יעשה עמנו ניסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימי ההם בזמן הזה, בימי מתיתיה בן יוחנן" וכו'.

שבע חנוכות הן:

א. **חנוכת בריאתו של עולם** - דכתיב: "ויכלו השמים והארץ" (בראשית ב'), ואין "ויכלו" אלא לשון חנוכה.

ב. **חנוכת משה** - דכתיב: "ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן" (במדבר ז', א).

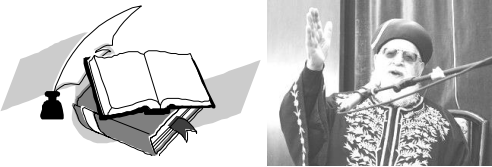
ג. **חנוכת הבית** - דכתיב: "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד" (תהלים ל', א).

ד. **חנוכת בית שני** - שנאמר: "והקריבו לחנוכה בית אלהא" (עזרא ו', טז-יז).

ה. **חנוכת החומה** - שנאמר: "ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלויים מכל מקומם להביאם לירושלים לעשות חנוכה ושמחה" (נחמיה י"ב, כז).

ו. **חנוכה זו של עכשו** - מבית חשמונאי, חנוכת הכהנים, זו שאנו מדליקין.

ז. **חנוכת העולם הבא** - שאף היא יש בה נרות, דכתיב: "ויהיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים" (ישעיהו ל'). פסיקתא ב.

מכל מלמד" השכלתי

"המנורה - רמז לחכמה, ואורה - רמז לתורה"

בבית המקדש דלקה מנורה בת שבעה קנים, זו שעל הדלקתה נצטוונו בתחילת הפרשה. המנורה רמזה לחכמה ואורה רמזה לתורה: "כי נר מצוה, ותורה אור". וכן אמרו חז"ל: "הרואה שמן זית בחלום, יצפה למאור תורה". אור המנורה רמז לתורה, ושבעת קניה לשבע החכמות. לומר לך, שהתורה הקדושה כוללת את כל החכמות, התרבות והמדע שבעולם, והם מתאחדים בה למיקשה אחת. אין לנו צורך לרעות בשדות זרים ולאמץ את חכמתם. הכל נמצא אצלנו, בתורה הקדושה! מרן ה"חזון איש" זצ"ל יעץ והדריך מנתחים מומחים מתוך בקיאותו והעמקתו בהלכות "טריפות", יעץ והדריך אגרונומים וחקלאים מתוך בקיאותו בהלכות "כלאים". הלא אין שטח ומגור, שהתורה אינה מתייחסת אליו. לנו יש את התרבות הנבונה שלנו.

חנוכה - איך זוכים לבנים תלמידי חכמים?

אמרו חז"ל במסכת שבת (דף כג.): אמר רב הונא "**הרגיל בנר, זוכה לבנים תלמידי חכמים**", שנאמר: "כי נר מצוה ותורה אור". שעל ידי נר מצווה של שבת ושל חנוכה, יבוא אור של התורה. **זהיר במזוזה** - זוכה לדירה נאה. **זהיר בציצית** - זוכה לטלית [בגד] נאה. **זהיר בקידוש היום** - זוכה לשפע למלאות כדים ורחיבות של יין.

ומעשה ברב הונא שהיה רגיל לעבור על פתח ביתו של רבי אבין, וראה שהיה זהיר מאוד בהדלקת הנרות לכבוד שבת ולכבוד חנוכה, אמר בטוחני שיצאו מבית זה שני תלמידי חכמים גדולים, ובאמת יצאו מבית זה, רב אידי בר אבין ורב חייה בר אבין, אחד כנגד שהיה זהיר בנרות שבת, ואחד כנגד שהיה זהיר בנרות חנוכה. וכמו כן רב חסדא היה רגיל לעבור על פתח בית אביו של רב שיזבי, וראה שהיה זהיר בהדלקת הנרות לכבוד שבת, אמר בטוחני שיצא מבית זה תלמיד חכם גדול, ובאמת יצא מבית זה רב שיזבי.

שמירת התורה ומצוותיה מתוך עקשנות בלתי מתפשרת ומתוך מסירות נפש, היא הדבר אשר החזיק את עם ישראל בכל שנות קיומו.

רק הדבקות לתורה הקדושה ומצוותיה ללא פשרות, היא היא המבדילה אותנו מן העמים ועושה אותנו לעם נצחי, קדוש ונבדל.

ממש כמו אותו פך שמן קטן טהור, החתום בחותמו של הכהן הגדול, לא נטמא ולא חולל בידי זרים, אשר דלק והאיר הרבה למעלה מן הטבע. שלהבותיו המאירות מרצדות לנגד עינינו בכל שנה ושנה בימי החנוכה, ולוחשות את סוד קיומו הפלאי של העם היהודי.

"מה השמן אינו מתערב בשאר משקים, כך ישראל אינם מתערבים בין האומות (שיר השירים רבה א ב)

רצועה מאליהו

חורף תשל"ד, הימים שאחרי מלחמת יום הכיפורים. הדריכות טרם התפוגגה. עדיין מלקקים את הפצעים. האבדות הרבות, אלפי החללים והפצועים, משרים דוק של תוגה על הציבור בישראל.

יהודה עצמה היה בין אלפי חיילי המילואים שגויסו למערכה בסיני. על-אף ההפתעה ונקודת הפתיחה הגרועה שממנה יצא צה"ל למלחמה, הצליחו כוחותינו להשיב מלחמה שערה, לעבור אל מעבר לתעלת סואץ ולכתר את צבאות האוייב.

הסכם הפסקת האש נחתם בלי בתשרי, אך יהודה וחבריו עדיין היו מגויסים. מתיחות כבדה עמדה באוויר, והיא לא התפוגג במהרה.

הגיעו ימי החנוכה. ברחבי מדבר סיני החשוך הדליקו החיילים את נרות החנוכה בחנוכיות מאולתרות. תרמילי פגזים ובתוכם פיסות בד שנתלשו משקים, לצד חול ונפט, היו לנרות.

וכך בין הגיבלאות הוצתו השלהבות הקטנות והאירו את החושך. את אימת המלחמה החליפה האמונה בנצח ישראל.

יהודה עצמה שכב על אדמת המדבר, ואת מוחו מילאו מחשבות רבות. יציאת מצרים, מלחמות החשמונאים ביוונים, המלחמות באויבי ישראל בעת החדשה – כל אלו התחברו בעיניו לשרשרת אחת. הוא חש חוליה ברצף הן אלפי שנים.

באחד מערבי החנוכה נקרא יהודה בדחיפות למפקדה. המתינה לו משימה – לצאת לבסיס במרכז הארץ. יהודה מתניע את הרכב הצבאי, פולקסווגן דאבל-קבינה. לידו מצטופפים עוד שני חיילים.

דרך ארוכה מצפה להם במדבר. הם נוסעים בתוך חושך מוחלט. רק הפנסים מאירים את הדרך שלפניהם. קרוב לחצות הלילה, לאחר שגמאו מאות קילומטרים, הם מתחילים להתקרב ליעדם.

כבישי הארץ שוממים אף הם. גם כאן טרם שבו החיים לשגרה. "יש לי רעיון", מציע יהודה לחבריו. "ניסע אל ביתי בירושלים, נאכל משהו, נישן ונתרענן, ועם שחר נמשיך בדרכנו. מה דעתכם?"

שני החיילים מסכימים בשמחה. אחרי שהייה ארוכה כל-כך בתנאי שטח קשים – הגיע הזמן למנוחה ולמעט אווירה של בית. יהודה פונה לעבר ירושלים.

לפתע, ליד בית זית מעשה שטן, המנוע מתחיל להשמיע קולות משונים. הרכב מתקדם עוד כמה עשרות מטרים, ואז נעצר. תקלה.

"אוי לא", פולט יהודה. הוא מדליק את פנסי האיתות וניגש לפתוח את מכסה המנוע. כמה רגעים הוא נובר בקרבי המנוע, וכשהוא מאבחן את הבעיה – ליבו צונח בקרבו. רצועת המנוע נקרעה. "אני לא מאמין", הוא ממלמל בתדהמה, מביט סביבו בייאוש. "מאיפה אביא עכשיו רצועת מנוע? אין שום סיכוי לזוז מפה". שני החיילים שאיתו שותקים גם הם. מה ישו? אסור להם לנטוש את הרכב, המלא ציוד צבאי. מכשיר קשר אין ברשותם, ואין דרך להזעיק עזרה.

באין ברירה מחליטים השלושה להמתין לכלי רכב שיחלפו. מדי פעם מבליח רכב מהחשכה, אולם מעשה שטן – אין רכב עוצר.

השעה כבר שתיים וחצי אחרי חצות. "אין מה

לעשות", אומרים החיילים זה לזה, "ניאלץ לבלות את שארית הלילה הקפוא כאן, בשולי הדרך". החלומות על ארוחה דשנה ושינה במיטה נגוזו. במקומם באו נקישות השיניים הרועדות מקור, מהעייפות הרבה ומהפחד מפני המשפט הצבאי הצפוי להם.

המצב בכי רע. לפתע, כלא מאמין, מבחין יהודה בשני אורות שכאלו יורדים מתוך השמים החשוכים. האורות מתקרבים והולכים, ולפתע עוצר לידם רכב פולקסווגן דאבל-קבינה חדש, זהה לרכב שלהם. התדהמה רבה.

הנהג פותח את החלון ושואל: "אפשר לעזור לכם?". יהודה מביט באיש כלא מאמין. יהודי מבוגר, עטור זקן לבן ולראשו מגבעת שחורה. "חבריה", הוא אומר להם, "מה קרה?".

"אנחנו זקוקים לעזרה", משיב יהודה בשפל קול, ובתוך ליבו אינו מאמין שהאיש יכול לסייע לו. בייאוש הוא פולט: נקרעה לנו רצועת המנוע. רק רצועת מנוע חדשה תעזור לנו.

לתדהמתו של יהודה האיש מושיט את ידו לעבר המושב שלימינו, ומושיט ליהודה הנדהם רצועת מנוע חדשה. זה מביט חלפיות במלאך שהופיע משמים וברצועה החדשה ואינו מצליח להוציא הגה מפיו. בטרם החיילים קלטו את שהתרחש – הרכב נעלם.

"אינני יודע עם להגדיר את זה נס", אומר יהודה עצבה, "אבל עד היום אני חש את ההצלה הפלאית שלנו ובאותו הלילה. בעבורי אותו יהודי לא היה אלא אליהו הנביא בכבודו ובעצמו".

יהודה מוסיף: "אני במקצועי מספר סיפורים, אבל זה סיפור שחוויתי על בשרי. כשאני חושב על האירוע אני אומר לעצמי: מה הוא העניק לי – רצועה. המנוע היה תקין, הרכב היה שלם, אבל אם חסר הקשר – המכונית אינה יכולה לנוע... כך גם התפילין, שרצועותיהן קושרות את העם היהודי לשרשרת הדורות, ונותנות לו כוח לצלוח את הקשיים והצרות ולהגיע לחוף מבטחים". (יהודה עצבה)

הסיפור הבא ימחיש את ניצחון היוונים

מסופר שרב עלה למונית בימי חג החנוכה בזמן משחק כדורגל מכריע בין ישראל ליוון. במהלך הנסיעה, הנהג פתאום צעק: יש!!! "מה קרה?" שאל הרב.

"ישראל ניצחו את יון בכדורגל 1 אפס" השיב בהתלהבות נהג המונית.

אמר הרב: מה אתה אומר, יון נצחו אותנו 0-2 ...

"לא הבנת הרב, אנחנו ניצחנו 0-1". השיב הנהג.

"כן הבנתי...", אמר הרב בהשפלה, "יוון ניצחה 0-2".

"לא!!!, אנחנו ניצחנו..." צעק הנהג.

ולפתע הנהג הבין שהרב רוצה לרמוז משהו ושאל: "למה הרב מתכוון?"

השיב הרב: פעם אחת הם ניצחו אותנו בזה שהכניסו את המשחק כדורגל לעם ישראל, זה היה 0-1 לטובתם.

אבל אם הם הצליחו להכניס את זה כל כך חזק שאנחנו מנצחים אותם (מנצחים את המאמן) יוצא איפה, הם ניצחו אותנו למעשה פעמיים 0-2..."

בחנוכה אנו מודים "על המלחמות" הייתכן?! והתשובה כן! המלחמה נמשכת עדיין...

חודש טבת

מזל החודש: גדי, על שום שבחודש טבת בשנה מבורכת גשמים מתחילים השדות להוריק והגדים יוצאים למרעה טבת הוא החודש העשירי למניין חודשי השנה ליציאת מצרים מניסן, והרביעי למניין חודשי השנה לבריאת העולם מתשרי.

שמות החודש: במקרא מוזכר החודש פעם אחת בלבד במגילת אסתר "**בחודש העשירי הוא חודש טבת**".

רוב שמות החודשים במקור כנראה **בבלי** והוא ע"י שבי ציון. במקורות מוזכרים כמה שמות לשם החודש:

טבת מלשון **טובה**, כי בחודש הזה היתה טובה לישראל. **טבת גדלה בו הדסה**. הדסה היא אסתר שנלקחה בחודש זה לבית המלך אחשוורוש ובכך צמחה והוא מקבל הארת שכן אסתר השפיעה על ביטול גזרת המן. (קידוש ירחים דר' פנחס).

טובה אחרת צמחה לעם ישראל, בחודש טבת, "**שבו נהרג סיחון ועוג שנתיירא משה מהם**" (מדרש שמות החודשים). סיבה אחרת לשם היא אולי מלשון **הטבה**, תיקון שיפור ראש חודש טבת חג בסיום חג החנוכה והוא מקבל הארת נרות על כל ימי החודש, כי בראש תלוי כל החודש כלומר בהטבת הנרות. ימיו 29 כ"ט - ראשי תיבות: **כל-טוב**.

"בניד כשתלוי זתים" - חינוך

העדפה בין הילדים

"וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו" ואמרו חז"ל (שבת י'): "לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים, שבשביל משקל שני סלעים מילת (צמר נקי וצח) שנתן יעקב ליוסף יותר משאר בניו, נתקנאו בו אחיו.

האם מותר לאב לשנות את הבן שהצליח לשקם את מצבו הכלכלי והצליח את המשפחה כולה, או שמא גם באופן זה קיימים דברי רבותינו שאין לשנות את הבן בין הבנים? נראה לפשוט זאת מדברי יעקב אבינו ליוסף בנו, "ואני נתתי לך שכס אחד על אחיך", ופירש רש"י: "לפי שאתה טורח להתעסק בקבורתך". נמצאנו למדים, שכאשר קיימת סיבה בולטת, ליתן יותר לבן מסויים, אין בכך חשש של יצירת קינאה מצד האחים, כי הם יבינו שהוא הועדף מחמת הסיבה המיוחדת ההיא. וכך גם בשאלתנו - מאחר והבנים מבינים שאחיהם הקטן הציל את המשפחה, והעשירות של האב הגיעה הודות לתושייתו והסיעתא דשמיא לה זכה - אין בכך חשש של שינוי בנו בין הבנים...

כל הישועות והברכות כשישינה ואכיהו יעקובי שתמרו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין וזכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלמה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת מיוצאי חלציהם לזיווג הגון **לרחמים בן נהיית** להבדיל לעיני מרדכי בן ציפוריה ז"ל

מרכות ואיחולים עובדיה ומיטל מנצור בהגיע **פלאור** היין **לצ"ל בוציות** שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו, יה"ר שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות

מרכה והצלחה אהרון וצביה ג'רפי על תרומתם לזיכוי הרבים תעמוד להם להתברך בכל הברכות הכתובות בתורה בריאות אושר ופרנסה טובה וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

מרכות ואיחולים אסף ובטל דוידוי להולדת **הבן** ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה **לציון וצביה דוידוי** לאברהם ורחל אסיאו

שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **יהאק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "**אוהל מועד**" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "**בית הלחם**"

מקום מיוחד לנשים

מזל טוב ואיחולים לבבנים עמוס וכוכבה ארביי היין ר' **אפרים יאסנת** עובדיה היין לנישואי **דן-רפאל** עם **הדסה** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית הממואר. **"עני הגפן בעני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

מרכה והצלחה יגאל עטבר אסתר **שיזכה עוד השנה** לזיווג הגון רפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה שנים רבות נעימות וטובות

רפואה שלימה דוד דויד בן נרגס רבקה בת נעמי חקביה ישלח להם מזור ומרפא רפואת הנפש ורפואת הגוף. ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות ויחזרו לאיתנם

רפואה שלימה שילי-דוד איהוין **בן גילייט** ואברהם חקביה ישלח לו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף ויזכה לשנים רבות **ורפואת גילייט** בת הגית

כל הישועות והברכות שימאל מחדון בן אהרון וכדיה **שילומית-נעמי** בת אסתר על תרומתם לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, אושר ושלווה ובכל הברכות הכתובות בתורה **וברכה והצלחה למורן ולאווראל בני שולמית-נעמי** להבדיל לעיני אסתר בת ביבי ז"ל

לעיני הצנועה והענוה **חנה אמונה** בת יהודה וגיאני ז"ל כח' כסלו פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצנוע והענו **ראובן אמודי** בן שלמה ז"ל השבוע פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

למספחת מאיר היקרה מערכת "**אברהם יגל**" משתתפת בצערכם בפטירת הצנועה והענוה **סביחה מאיר** בת גורגיה ז"ל נפטרה כ' כסלו תשס"א מן השמיים נתנוחמו ולא תדעו עוד צער שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצנוע והענו **מרדכי יעקובי** בן ציפוריה ז"ל כט' כסלו פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

רפואה שלימה לרב משה מבין בן ניישה חקביה ישלח לו רפואה שלמה ויזכה לשנים רבות נעימות וטובות

מרכה והצלחה אורן יוסף בן שושנה איריס בת פרידה שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות וירוו נחת ושלווה

לעיני הצנועה והענוה **שרה נסימי** בת ביבי ז"ל כו' כסלו פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצנוע והענו **מסעוד ז"ל ג'רפי** ז"ל כו' כסלו פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לעיני הצנועה והענוה **אסתר אמנו** בת ביבי ז"ל ב' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

רפואה שלימה אברהם ישלח לו רפואה חקביה ויזכה לשנים רבות נעימות וטובות

רפואה שלימה אברהם ישלח לו רפואה חקביה ויזכה לשנים רבות נעימות וטובות

רפואה שלימה אברהם ישלח לו רפואה חקביה ויזכה לשנים רבות נעימות וטובות

שבת שלום ומבדרך

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:</p>	
<p>שלמה לארי בן מרים היין משה נאמן בן מרים היין אברהם נאמן בן מרים היין ישראל פריג' רפאל בן מרים היין שבתאי מוסאי בן נהיית היין משה משה בן סרוור היין מאיר חסן בן מסעוד היין שלמה בועיז בן זהרי היין רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת</p>	<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה שלמה גור בן חנה ז"ל יצחק גולני בן שרה ז"ל אבנר קאיוב בן יוכבד ז"ל מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל מרדכי אמונה בן גול ז"ל אליהו סעד הכהן בן מסעודה וסלם ז"ל</p>
<p>רחמים לארי בן גולשן ז"ל יחזקאל אברהם בן פרח ז"ל ציפוריה חברוני בת מרים ז"ל בידה מלכה בת אסתר ז"ל אסתר ברק בת זרי ז"ל ניצה גואטה בת לדידה ז"ל שושנה רוזי בת מאיר מרים ז"ל שמחה לארי בת ביבי ז"ל</p>	<p>מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו</p>
<p>מרדכי מוסאי בן אברהם וחליכה ז"ל</p>	<p>יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834</p>